

РЕШЕНИЕ

№ 9300

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8406** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл.161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Б. Г. Т., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220424003016-091-001 от 07.04.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 607/23.06.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“- С., с който е ангажирана отговорност на жалбоподателя по чл.19 от ДОПК за задължения на „ДИК-Д Комерс“ЕООД.

Иска се отмяната на РА, като изготвен при допуснати многобройни материалноправни и процесуалноправни нарушения. Жалбоподателката е посочила, че не се е облагодетелствала от дейностите на дружеството, съдействала е на ревизиращите, като последните неправилно не кредитират обясненията ѝ. Посочва, че не е налице укриване на факти и обстоятелства, а единствено непогасяване на задължения към републиканския бюджет, като жалбоподателката не е причина да не бъдат внесени данъчните задължения; няма доказателства да е сключвала търговски сделки, като е притежавала пълномощно единствено за пред Е., като дейността ѝ съгласно договора за дистрибуция и е осигурил доход в размер на 8% от реализираните сделки, като получените суми са надлежно декларирани.

Оспорва правото на ревизиращите да образуват ревизионно производство за данъчните задължения за периода 01.01.2018г.-31.12.2018г. поради изтекъл давностен срок, като подробно излага аргументи в тази насока.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. А., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като акцентира на проведения разпит на

свидетел. Претендира разности по представен списък. В депозираните писмени бележки излага подробни доводи за изтекъл давностен срок за образуване на ревизионно производство, неправилно интерпретиране на фактическата обстановка и доказателствата от органите по приходите и неправилно прилагане на чл.19 ДОПК.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ - С., представляван от юрисконсулт З., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Посочва, че от събраните доказателства се установява, че собственичката на дружеството не е извършвала никакви действия по неговото управление, като отговорността за извършване на търговията е на пълномощничката Т., на която са предавани частите и от която са вземани парите, тя е контактувала с клиентите и е знаела за финансите на дружеството. Счита РА за правилен и законосъобразен и моли да бъде потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 35 000лв.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид доводите на страните, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-222204003016-020-001/21.06.2024г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на Б. Г. Т. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ДИК-Д Комерс“ЕООД за корпоративен данък за периода 01.01.2018г. до 31.12.2019г. и за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.12.2018г. до 31.12.2019г.. ЗВР е връчена лично на Т. на 01.07.2024г.

Със Заповед за изменение на ЗВР№Р-222204003016-020-002/27.09.2024г. срокът на ревизията е удължен до 29.11.2024г., като заповедта е съобщена по електронен път на 30.09.2024г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-222204003016-092-001/14.03.2025г., връчен същия ден също по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение. Ревизията приключва с РА №Р-222204003016-091-001/07.04.2025г., издаден от Р. Р. Б., в качеството на орган, възложил ревизията, и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 08.04.2025г. чрез посочения по-горе електронен адрес. С РА са установени задължения в общ размер на 159 151.71 лв., от които 59 238.26 за корпоративен данък за 2018г. и 2019г. и 37 382.87лв. ДДС за периодите от м.12.2018г. до м.12.2019г. Начислени са и лихви общо в размер на 62 530.58 лв., в т.ч. за корпоративен данък – 25 390.25лв. и за ДДС – 37140.33 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, който с Решение № 607/23.06.2025г. е потвърдил ревизионния акт. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено по електронен път на 24.06.2025г.

Констатациите и изводите в РД са следните:

Б. Г. Т. е местно физическо лице по см. на чл.4 от Закона за данъците върху доходите на физически лица. Ревизираното лице е подавало годишни данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за ревизираните 2018 и 2019г., където е декларирало получени доходи, неотнормирани към ревизионното производство. За 2020г. е декларирало получен доход от „ДИК-Д Комерс“ЕООД в размер на 7 093.12лв.

Ревизията се явява повторна за ревизираните данъчни периоди и данъчни задължения, като на лицето е била извършвана ревизия, приключила с РА № Р-22220622003675-091-001/27.03.2023г., потвърден с Решение № 826/16.06.2023 г. на директора на Дирекция "ОДОП" С.. РА е обжалван по съдебен ред по жалба на ревизираното лице и е отменен с Решение № 7413

от 29.11.2023 г. на Административен съд София-град. По касационна жалба пред ВАС с Решение № 7053/10.06.2024г. РА е обявен за нищожен и преписката върната на ТД на НАП С. за образуване на нова ревизия при спазване на дадените в решението указания по тълкуване и прилагане на закона.

На дружеството „ДИК-Д Комерс“ ЕООД с едноличен собственик и управител Д. К. Д. е проведена ревизия по реда на чл.122 ДОПК, приключила с РА № Р-22221921000312-091-001/17.08.2021г. С РА са определени задължения за данък по ЗКПО за периода 01.01.2018г. – 31.12.2019г. в размер на 59 238.26лв и лихви за забава 11198.82лв., както и за данък ДДС за същия период в размер на 43 646.20лв. и лихви за забава 10 758.30лв.

Към 2024г. „ДИК-Д Комерс“ ЕООД има непогасени задължения към бюджета, в това число главница в размер на 120 947.27лв. и лихви 80 343.55лв. Спрямо дружеството е било образувано изпълнително дело № [ЕГН]/2018г., като поради липса на активи и авоари по банковите сметки, считано от 26.12.2022г. дългът е категоризиран като несъбираем.

Относно статута на жалбоподателката в дружеството „ДИК-Д Комерс“ ЕООД, във връзка с чиито данъчни задължения е ангажирана нейната отговорност, са съобразени следните присъединени и представени в производството документи:

-пълномощно от 05.06.2018г. с рег. номер на нотариалната заверка №5388, по силата на което собственика и управителя на дружеството Д. К. Д. упълномощава Т. да я представлява пред клоновете на куриерското дружество „Еконт Експрес“ АД, да получава и изплаща пратки от нейно име, както и да получава пощенски парични преводи и наложени платежни на нейно име и от името на „ДИК-Д-Комерс“ ЕООД.

- договори от 05.02.2018г. и 26.01.2019г., сключени между „ДИК-Д Комерс“ ЕООД, представлявано от Д. Д. в качеството на възложител и Б. Т., в качеството на изпълнител, по силата на които изпълнителят приема да извърши услуга по представителство пред куриерските фирми за дистрибуция на стоки – авточасти и домакински, като получава и предава пратки и парични средства от името и за сметка на дружеството; Изпълнителят се задължава да предаде на Възложителя всички суми и стоки получени или предадени на куриерската фирма. От своя страна дружеството възложител се задължава да осигури на изпълнителя необходимата документация относно качество, количество и изисквания на дистрибутираните стоки, както и да подписва и предава на изпълнителя първични документи за получените суми. Стойността на услугата е определена на 8% от общата стойност на предадените суми от дистрибуция на стоките. В хода на ревизията са снети обяснения от Б. Т., която е посочила, че като пълномощник и представител на „ДИК-Д Комерс“ ЕООД е изпращала стоки и получавала суми по наложените платежи; стоките били доставяни на домашния ѝ адрес, придружавани с различни документи-договори, декларации, стокони разписки и др., докарвани с различни транспортни средства и предоставяни ѝ от шофьорите им. Не е записвала данни за шофьорите и транспортните средства. Лицето ѝ за контакт с дружеството бил Л. Г., който се идентифицирал като търговски представител и на когото тя предавала сумите по наложените платежи. Ревизирашите са констатирани известно разминаване с писмените обяснения, дадени от Т. в хода на ревизията на дружеството (където тя е заявила, че не съхранява документи за предданети суми и че продажбите е осъществявала лично чрез търсене на клиенти с посещения на автосервиси, складове и магазини)

В хода на настоящата ревизия Т. е представила 25 касови ордера за периода от 07.04.2018г. до 09.12.2018г., съгласно които тя е изплатила на дружеството сумата в размер на 224 106лв. В КО като вносител е посочен Л. И., а като получател Д. Д., като последната е поставила подпис за получател.

Ревизиращите са установили по представени данни от „Еконт Експрес“ АД, че за отделни периоди предадените парични средства от Т. надвишават взетите от куриерското дружество, както и общата им стойност за 2018г. в размер на 224 106лв. надвишава стойността на получените парични средства за наложени платежи за 2018г. и 2019г., чиито общ размер е 206 676лв.

В хода на ревизията са съобразени представени писмени декларации от едноличния собственик и управител на дружеството Д. Д., с които заявява, че не е имала достъп до документите, електронния печат и паричните средства на дружеството; не е сключвала договори, не е изплащала възнаграждения и не е извършвала сделки от името на дружеството; търсена е от „представители„ на дружеството, за да внася пари в клона на „А. Б.“ в кв.Г. М.; твърди, че е търсила работа и в тази връзка констатувала с лица, на които посочва само малките имена; не била получавала суми от дружеството „ДИК-Д Комерс“ ЕООД, търсила и не е открила негов офис и счита, че е измамена.

Органите по приходите са намерили, че подписът на Д. в предсатвените в производството декларации и образец от подписа ѝ в декларациите в Търговския регистър се различават от положените такива върху касовите ордери и служебната бележка, представена в хода на ревизията на дружеството от жалбоподателката Т. за изплатен ѝ от дружеството доход.

Заклучено е, че в качеството си на пълномощник Б. Т. е извършвала дейност- продажби на стоки чрез куриерско дружество Е. Е. от името на Д.-Д К." ЕООД, като се е разпоредило в своя полза с получените парични средства от наложени платежи, които куриерското дружество е събирало от името на дружеството. Тези ѝ действия са довели до формиране на задължения на дружеството и до невъзможността то да ги заплати, тоест до неплатежоспособността на дружеството.

Застъпен е краен извод, че са налице обстоятелствата по чл. 19, ал. 2 т. 1 от ДОПК- разпореждане с имущество и пари на дружеството, в резултат на което имуществото му е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци. Т. се явява трето лице, различно от задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, което недобросъвестно е извършило действия и плащания в пари от имуществото на задълженото лице, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци, като това трето задължено лице отговаря за задълженията до размера на извършените плащания, съотв. до размера на намаленото имущество.

Предвид това, ревизираното лице Б. Г. Т. е трето задължено лице, за което възниква отговорността съгласно на чл. 19, ал. 2, ал.8 във връзка с ал. 12 от ДОПК за задълженията за Корпоративен данък за 2018 г. и 2019 г. и за ДДС за данъчни периоди 01.12.2018 г. до 31.12.2019 г. на „Д.-Д К.", които са до размера на отклонените парични средства, които са изплатени в брой на ревизираното лице лично срещу подпис- суми в общ размер на 206 676,00 лв. в периода от 12.06.2018 г. до 31.08.2019 г. или задължения за корпоративен данък в размер на 95 803.27лв. в това число с дължимите лихви и задължения за ДДС в размер на 62410.06лв. в едно с дължимите лихви, определени с ревизионен акт № РА-22221921000312-091-001/17.08.2021 на „ДИК-Д Комерс“ЕООД.

В хода на съдебното дирене в качеството на свидетели са разпитани В. Н. и Д. Д..

В. Н. е представен като лицето, запознало Т. с Л. и хвърля светлина върху взаимоотношенията на последните двама. Посочва, че той е запознал последните двама, че е ставало въпрос за търговия с авточасти, като Л. е търсил човек, който да пласира авточасти, които той докарва втора употреба от чужбина; известно му е, че Т. се е отчитала на Л., знае, че Д. е имала фирма, че е издала пълномощно в полза на Т., както и е виждал Д. да се отчита също на Л..

Разпитаната свидетелка Д. Д., явяваща се собственик и управител на „ДИК -Д Комерс“ЕООД, обяснява обстоятелствата, при които се е съгласила на нейно има да бъде регистрирана фирма, без

обаче да е наясно за развивана дейност; твърди, че е подписвала документи без да ги чете, както и че е издала пълномощни на В. Н., както и на Б. Т., като въобще не е виждала и не познаваа Т.. Твърди, че по указания на въпросния Л. е подписвала документи за внасяне на пари, никога не е разполагала с печата и документи на самото дружество, не е подавала декларации за него и не е получавала възнаграждение. След предявяване на приобщените в хода на ревизията касови ордери, договори за Б. Т. и пълномощно в полза на същата, св. Д. е потвърдила подписа си върху всички касови ордери, като за подписите на договорите е изразила колебание и съмнение дали подписът е положен от нея.

При така установените фактически обстоятелства, съдът намира следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

По същество е основателна.

Със Заповед на директора на ТД на НАП С. № РД-01-404 от 27.05.2024г. съгласно чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК са определени органи по приходите, които да издават ЗВР, считано от 28.05.2024г., сред които е и началникът в сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., Р. Р. Б.. Със ЗВР /л.34/, издадена от Б. е определен ревизиращият екип, съответно: Е. К. Д. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и Б. В. М. – главен инспектор по приходите. Определен е и срокът за извършване й - три месеца от връчване на ЗВР. От същия орган е издадена и ЗИЗВР.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая РА е издаден от компетентните органи по приходите – от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. Спазена е в предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, което не се оспорва по делото, а това се установява и при извършената служебно от съда проверка. По делото са представени Удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги, със съдържанието по чл. 24, ал. 1 ЗЕДЕП, което обосновава извод, че ЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал.4 на чл. 13 ЗЕДЕП е въведена фикция за саморъчен подпис. На основание чл. 184, ал.1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на данъчните задължения, обхванати от отгоронсотта по чл.19, ал.2 ДОПК. Съгласно чл. 120, ал.2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Настоящият състав приема, че не е изтекъл давностен срок за образуване на ревизионно производство за данъчните задължения по ЗКПО за периода 01.01.2018г.-31.12.2018г. Ревизията на „ДИК-Д Комерс“ЕООД, която е приключила с издаването на РА № Р-2221921000312-091-001/17.08.2021г., който е влязъл в сила, е различно производство, от ревизията на физическото лице Б. Т., в хода на което е издаден обжалваният тук РА № Р-22220424003016-0912-001 от

07.04.2025г. Двете производства имат различен предмет. Съгласно чл.109 ДОПК не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация, или от изтичането на годината, в която са постъпили данни, получени от трети лица и организации, в случаите, когато по този закон не е предвидено подаването на декларация. Очевидно е, че чл.109 ДОПК е приложим за ревизионни производства за задължения за данъци от пряко дължащите ги лица. За ревизионни производства, с които се вменява отговорност на трето лице няма аналогична разпоредба и чл.109 от ДОПК е неприложим, като в случая е от значение дали към момента на издаване на РА за ангажиране на отговорност по чл.19 от ДОПК дружеството има непогасени по давност данъчни задължения

Съгласно чл. 171, ал. 1 ДОПК публичните задължения се погасяват с изтичането на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение. Това означава, че началото на давностния срок за задълженията по ЗКПО на „ДИК-Д Комерс“ЕООД за 2018г. които с оглед на чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК са публични вземания, е започнал да тече от 01.01.2020г. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 1 ДОПК давността спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане. В случая това е станало с издаването на заповедта за възлагане на данъчна ревизия на дружеството -ЗВР № Р-22221921000312-020-001/18.01.2021г. Спирането на давността е до издаването на акта, с който е установено публичното задължение. В случая това е ревизионен акт № Р-22221921000312-091-001/17.08.2021г. С издаването на акта давностният срок е прекъснат - чл. 172, ал. 2 ДОПК, и е започнал да тече нов давностен срок - чл. 172, ал. 3 ДОПК. Г. означава, че към датата на издаване на РА на Б. Т. публичните задължения по ЗКПО на 01.01.2018г.-31.12.2018г. на дружеството „ДИК-Д Комерс“ЕООД не са погасени по давност. Не е настъпила и абсолютна погасителна давност за тези задължения.

Съдът обаче намира, че в случая не са надлежно установени всички сочени предпоставки на чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК, изведени като основание за потърсената лична имуществена отговорност от Б. Т.. Необходимите предпоставки за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК са:

-лицето да е управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК;

- да са налични непогасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски;

-недобросъвестно извършване на някое от посочените в т.1 на чл. 19, ал. 2 от ДОПК действия („извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото

лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните“)

-невъзможност дружеството да заплати съществуващите публични задължения.

-причинно-следствена връзка между недобросъвестното поведение и намаляването на имуществото на задълженото лице, водещо до невъзможност да бъдат погасени задълженията.

Съответно и по аргумент на чл. 19, ал. 4 от ДОПК отговорността на лицето следва да е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото.

По делото не е спорно, че дружеството „ДИК-Д Комерс“ЕООД има непогасени публични задължения, установени с влязъл в сила РА №Р-22221921000312-091-001/17.01.2021г. (данък по ЗКПО и ЗДДС за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019г.) и че дружеството не разполага с имущество, авоари и активи по банкови сметки, с които да заплати тези задължения (изпълнително дело №[ЕИК]/2-18г., в хода на което задълженията са категоризирани като несъбираеми считано от 26.12.2022г.).

Всички останали обстоятелства, свързани с представителната власт, действията на ревизираното лице и причинно- следствената връзка между тези действия и имуществото на ревизираното дружество не съответстват на изискванията на чл.19 ал.2 ДОПК.

Характерът на представителната власт на Б. Т. не я представя като търговски пълномощник по смисъла на чл.26 от Търговския закон, какъвто противен извод са направили ревизиращите. От съдържанието на пълномощно рег.№ 5388 от 05.06.2018г. и сключените с нея договори за изпълнение от 05.02.2018г. и 26.01.2019г. се установява, че тя е представлявала дружеството пред куриерска фирма (Е.), получавала и изпраща пратки, както и пощенски парични преводи и наложени платежи. Договорите ѝ предоставят възможност да представлява дружеството и пред други куриерски фирми във връзка с дистрибуция на авточасти и домакински уреди. Касае се до ограничено представителство пред конкретни контрагенти- куриерски фирми и в частност Е., свързано с логистика и плащане по доставки. Не се касае до представителна власт по смисъла на чл.26 от ТЗ, която се свързва с участие в обичайна търговска дейност на дружеството, възможност да се извършват различни търговски действия от името на търговеца (напр. сключване на сделки) т.е. една устойчива представителна функция в регулирния търговски оборот на дружеството, на не само представителство пред куриерски фирми. От пълномощното и договорите не може да се изведе, че Т. е сключвала търговски сделки, а че само е ограничена до доставката и плащането. Пълномощно за представляване на дружеството пред куриерски фирми и за получаване/изпращане

на наложени платежи и пощенски парични преводи само по себе си не превръща лицето в търговски пълномощник, а го прави специално упълномощен представител за конкретни действия.

На следващо място- действията на Т. по изпращане на пратки чрез куриерска фирма, получаване на наложени платежи и последващото предаване на получени суми не са с доказан недобросъвестен характер. От Т. са представени разходни касови ордери на обща стойност 224 106 лв., издадени от „ДИК-К Комерс“ ЕООД в периода от 07.04.2018г. до 09.12.2018г. с основание за предаване на сумите на управителя на дружеството „... да се приеме от Б. Т. получени суми за дистрибуция по договор от 05.12.2018г.“ В хода на съдебното дирене управителката на дружеството Д. Д. е потвърдила подписа си върху посочените РКО (в противовес на твърдението на разследващите, че визуално тези подписи се различават от положените в други представени в хода на ревизията документи с автор Д. Д.). Недобросъвестност не може да се обоснове и от обясненията на управителя на „ДИК-Д КОМЕРС“ ЕООД – Д. и приобщените в хода на съдебното дирене нейни свидетелски показания, според които не е била наясно с дейността на дружеството, дали плаща данъци или не, не е разполагала с печат и документация, като е подписвала всички представени ѝ от трети лица документи (оказващи се свързани с търговската дейност на дружеството и конкретно дистрибуцията на авточасти през куриерска фирма с наложен платеж). Тези показания извеждат, че Д. се е водела само формално за управител на дружеството, като трети лица са осъществявали и контролирали търговската му дейност, без каквито и да е намерения за реалното и законосъобразно осъществяване и заплащане на данъци. Тези показания, дори и да се приемат за достоверно поднесени, не навеждат на изводи, че Т. е била наясно с неправомерното функциониране на търговската дейност, още повече че самата Д. посочва две лица -Л. и В., които реално са осъществявали контакти с нея, предоставяли ѝ документи за подпис и от нейно име движили дейността на дружеството. Д. не съхранява документи на дружеството, нито ревизиращите чрез съответните проверки са открили такива документи, но това не може да се вмени във вина на жалбоподателката Т., която не е била сред органите на управление на дружеството и не нейно задължение е било счетоводното и документално обезпечаване на дейността му.

Не е доказано твърдението, че Т. е *склучвала* търговски сделки от името на дружеството за продажба на стоки, получавала и изплащала пратки чрез Е. Е.“ АД и получала суми по наложени платежи, като *не е предавала* на дружеството текущо и в точен размер стойността на получените от нея суми от куриерската компания. Всъщност се установява, че прерадените от Т. с РКО средства са в размер на 224 106лв., което надвишава стойността на получените парични средства по наложени платежи за 2018 г. и 2019г. от „Е.“, чиито общ размер е 206 676.00лв. Т.е не може да се твърди, че са налице получени парични средства от наложени платежи от Т., с

които тя се е разпоредила в своя полза, след като сумата по наложените платежи, които ревизиращите са установили чрез справка в куриерската фирма, са в по-малък размер от предадените от нея с РКО.

На следващо място- в хипотезата на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК недобросъвестността на лицето, чиято отговорност се ангажира, съществува, когато то знае за възникването или наличието на данъчни и/или осигурителни задължения на дружеството. В случая не е доказано Т. да е знаела за съществуването на задължения към момента на осъществяване на представителната ѝ власт пред куриерската фирма, още повече, че от ревизиращите е прието, че и самият управител Д. Д. не е знаел за задълженията на дружеството, предвид фиктивното заемане на тази длъжност.

От страна на органите по приходите не са успешно установени твърдените от тях обстоятелства, че действията на Т. са били извършени с цел избягване плащането на данъци, чиито размер и дължимост тя не е можела да не знае, тъй като е била наясно с броя и обема на реално извършените от дружеството продажби т.е. приходите от тези продажби. Т. е ангажирала доказателства, позволяващи да се проследи, че е предавала генерирания от наложени платежи паричен ресурс, но нито от обема на възложените ѝ пълномощия, нито от други събрани доказателства се извежда, че тя е трябвало да знае, че така предадените средства не се използват за погасяване на задължения на дружеството. По дефиницията решенията за управление на търговеца са вземани от неговия управител, а в случаите, когато този управител е само формално назначен и обясненията му /респ. показанията / му установяват, че се касае за дружество, изцяло създадено да извършва прикрита търговска дейност с цел да не се плащат данъци, то ревизиращите следва да установят, че именно лицето, чиято отговорност се ангажира, е участвало съзнателно в тези действия или е било наясно с тяхната противоправна цел и последици (на още по-голямо основание, след като са ползвали с пълно доверие демонстрираната индеферентност на управителя и собственик на дружеството Д., в чиито обяснения обаче Т. не е сред лицата, с които Д. е комуникирала и на които е създадала обективна възможност да осъществяват фактическото управление на търговската дейност). Такива доказателства по делото не са събрани.

Не се установява жалбоподателката да е имала реална възможност да влияе върху управлението на дружеството, върху счетоводното отчитане на дейността му или върху изпълнението на публичноправните му задължения. Установените нейни действия се изчерпват с изпълнение на възложени ѝ конкретни технически и логистични функции, свързани с получаване и предаване на пратки и съответните парични средства чрез куриерска фирма, за което е получавала възнаграждение по сключен договор за дистрибуция. По делото са представени разходни касови

ордери, удостоверяващи предаването на получените средства на управителя на дружеството, като подписите върху тях са потвърдени от самата управителка в съдебно заседание.

Липсва установена причинно-следствена връзка между поведението на жалбоподателката и настъпилата невъзможност дружеството да изпълни задълженията си към бюджета. Самият факт, че дружеството е използвано от други лица за осъществяване на дейност, за която формалният му управител не е имал реална представа, не може да обоснове ангажиране на отговорността на лице, което не е участвало в управлението му и не е разполагало с възможност да контролира финансовите му операции.

При така установените факти съдът приема, че не са доказани кумулативно изискуемите предпоставки по чл.19, ал.2, т.1 ДОПК за ангажиране на личната имуществена отговорност на Б. Т. за публичните задължения на „ДИК-Д Комерс“ ЕООД.

Оспореният ревизионен акт се явява издаден при неправилно приложение на материалния закон и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на правния спор, на жалбоподателя са дължими разноски, каквито той претендира своевременно и съобразно представен списък заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 5 000 лв. или 2 557.54 евро.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс, Административен съд София-град, III отделение, 10 състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Г. Т. Ревизионен акт (РА) № Р-22220424003016-091-001 от 07.04.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 607/23.06.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“- С., с който е ангажирана отговорност на Т. по чл.19 от ДОПК за задължения на „ДИК-Д Комерс“ЕООД.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Б. Г. Т. направените по делото разноски в размер на 2 557.54 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

